

Jacek Borzyszkowski

"CityEvents. Place Selling in a Media Age", Ward Rennen, Amsterdam 2007 : [recenzja]

Turystyka Kulturowa nr 2, 53-54

2012

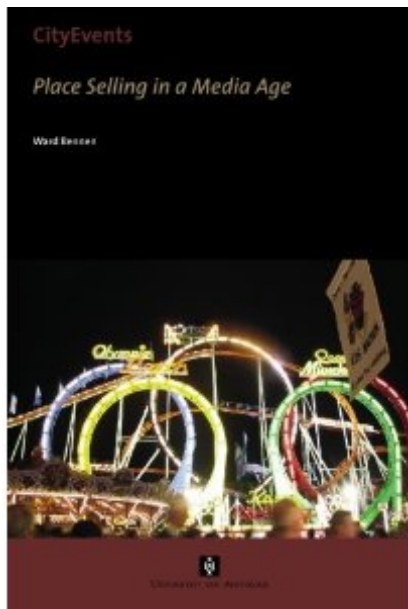
Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Recenzja:

Jacek Borzyszkowski, Politechnika Koszalińska

CityEvents. Place Selling in a Media Age

CityEvents. Place Selling in a Media Age
Ward Rennet
Amsterdam University Press
Wydanie 2007 r.
ISBN: 978-90-5629-494-6
Liczba stron: 275

Książka, będąca przedmiotem recenzji, dotyczy zagadnień istotnego aspektu współczesnej kultury i turystyki kulturowej, a mianowicie – wydarzeń (eventów) miejskich. Ich rola w środowisku miejskim jest bardzo ważno – trudno wyobrazić sobie odpowiednią pozycję miejskich destynacji na współczesnym rynku turystycznym bez rozwoju sektora eventów.

Książka składa się z 10 rozdziałów (w tym wprowadzenia). Jej układ generalnie można podzielić na część teoretyczną (rozdziały 1-3) oraz część empiryczną, składającą się ze studium przypadku (rozdziały 4-9). Rozdział 10-ty, teoretyczno-empiryczny ma charakter podsumowujący.

Publikacja stanowi interesujące ujęcie współczesnych problemów rozwoju eventów w miastach. Stosunkowo obszerne wprowadzenie do publikacji to szczegółowy opis problematyki zawartej w książce, również z określeniem motywów wyboru poszczególnych case'ów. Autor, jak wyraźnie to zaznacza, zdecydował się na analizę wybranych eventów jedynie w destynacjach europejskich. Podkreśla, że wynika to nie tylko z faktu, że kontynent europejski „(...) jest ‘miejszem narodzin’ pierwszych międzynarodowych eventów”, ale również dlatego, że Europa posiada zdecydowanie inną tradycję miejską niż inne regiony. Autor podkreśla, że w publikacji dokonuje analizy jedynie dwóch rodzajów eventów, tj. Igrzysk Olimpijskich oraz Europejskiej Stolicy Kultury. Na pierwszy rzut oka, można to uznać za jeden z nielicznych mankamentów książki, gdyż jej tytuł nie sugeruje ani nie wskazuje na tego typu ograniczenie. Czytelnik, biorąc do ręki publikację, ma raczej nadzieję na przegląd szeregu (lub przynajmniej – kilku) typów miejskich eventów. Po drugie, trudno porównywać te dwa zgoła odmienne rodzaje eventów, chociażby pod względem charakteru czy okresu ich trwania. Nie umniejsza to jednak faktu, że autor przedstawia jedno w ważniejszych wydarzeń, które mogą się odbywać w aglomeracjach miejskich. Ponadto, jednym z celów tej publikacji było przedstawienie trzech miast (Amsterdamu, Berlina i Helsinek), w których odbywały się obydwie wydarzenia. Ta część opracowania to również szczegółowa analiza źródeł, w których dotychczas poruszano przedstawiony w pracy problem.

Szczegółową charakterystykę teoretyczną dotyczącą miejskich eventów (CityEvents) zawarto w rozdziale drugim. Autor przedstawia w nim zarówno charakterystykę eventów, jak i samych eventów miejskich. Mówi również o tzw. modelu eventów miejskich (CityEvent model), w którym wskazuje na rolę „trzech graczy”, tj. mediów, miast-organizatorów oraz właścicieli (zarządzających) imprezy. Relacje między nimi tworzą swoistą sieć miejskich eventów. Autor podkreśla również znaczenie innych podmiotów, zaangażowanych w tworzenie, organizowanie i realizację wydarzeń. Dalsza część rozdziału to szczegółowy opis

trzech najważniejszych podmiotów, zaangażowanych w CityEvents, w tym ich roli w kształtowaniu miejskich eventów oraz wzajemne relacje między nimi. Podsumowując, W. Rennen wskazuje na cechy charakterystyczne „sieci” tworzonej przez poszczególne podmioty. Jednocześnie słusznie wskazuje, że rozwiązania takie muszą być elastyczne i dynamiczne.

W rozdziale trzecim opisano cztery fazy „produkcji eventów miejskich”, głównie z punktu widzenia miast, czyli podmiotów szczególnie odpowiedzialnych za poruszaną problematykę. Autor zalicza do nich: „okres przed przetargowy”, „przetarg”, „organizację i realizację” oraz „zamknięcie i utrwalenie”, jednocześnie wskazując, że zastosowany podział jest jego autorską propozycją w oparciu o badania nt. wybranych eventów.

Rozdziały 4-9 to przykłady sześciu eventów scharakteryzowanych w książce. Autor przedstawia Letnie Igrzyska Olimpijskie (w Amsterdamie w 1928 r. – rozdział 4; w Berlinie w 1936 r. – rozdział 5, a Helsinkach w 1952 r. – rozdział 6) oraz Europejskie Stolicy Kultury (Amsterdam w 1987 r. – rozdział 7, Berlin w 1988 r. – rozdział 8, Helsinki w 2000 r. – rozdział 9). Wszystkie te części mają podobny układ, tj. wprowadzenie przedstawiające krótki opis analizowanego wydarzenia oraz miasta-organizatora, szczegółową analizę eventu oraz wnioski. Autor dość szczegółowo przedstawia rys historyczny poszczególnych eventów, w tym – co warto podkreślić – uwarunkowania przyznania praw organizacji konkretnego wydarzenia. Ukazuje sytuację w poszczególnych aglomeracjach przed realizacją wydarzenia. Co świadczy o wartości recenzowanej publikacji to fakt przedstawienia zmian zachodzących w miastach-organizatorach, w tym architektoniczno-budowlanych, szczególnie istotnych dla rozgrywanych wydarzeń. W wielu miejscach wskazano również na rolę mediów, zarówno pod kątem przekazywania wiadomości nt. eventów, jak również kreowania wizerunku miasta. Zresztą w publikacji często (np. w przypadku Olimpiady w Helsinkach) podkreślono zmiany powstałe w wyniku realizacji badanych imprez. To nie tylko aspekt kształtowania (lub zmiany) wizerunku destynacji, ale również inne, jak np. rola mediów podczas eventów, zaangażowanie administracji rządowej i samorządowej. Tym samym w całej części empirycznej zachowano (w różny sposób) układ przedstawiający rolę i znaczenie trzech podstawowych podmiotów odpowiedzialnych za eventy na poszczególnych etapach ‘ich produkcji’.

Podsumowując, książka autorstwa W. Rennen’a stanowi ciekawe zestawienie teoretyczno-empiryczne i charakterystykę miejskich eventów. Bardzo ciekawą część stanowi porównanie analizowanych miast (rozdział 10), chociaż wydaje się, że autor przedstawił to w sposób zbyt ogólny (zaledwie 4 strony). Szkoda, że porównanie to nie ma charakteru sumarycznego zestawienia badanych wydarzeń. To pomogłoby czytelnikowi nie tylko w porównaniu samych wydarzeń, ale przede wszystkim – ukazaniu różnic w analizowanych problemach, tj. fazach „produkcji” eventu oraz roli i zaangażowania poszczególnych podmiotów. Autor „pokusił się” jedynie (rozdział 10) o krótką charakterystykę zmian powstałych po przeprowadzeniu imprezy.

Istotnym walorem książki jest dogłębne studium literatury. Są to nie tylko publikacje stricte naukowe, ale również szereg innych źródeł, w tym foldery, prywatne kolekcje, archiwa miejskie, korespondencje związane z organizowaniem wydarzeń, filmy itd. Wartość publikacji podnoszą również wyniki badań własnych autora, w tym chociażby szereg wywiadów z osobami, które w różnym stopniu zaangażowane były w przygotowanie i realizację analizowanych eventów.

Przedstawioną książkę należy uznać za ciekawą i przydatną nie tylko ze względu na interesującą część teoretyczną, w tym nowatorskie podejście do wybranych kwestii miejskich eventów. Publikacja może również zainteresować ze względu na ciekawą charakterystykę i analizę dwóch szczególnie ważnych rodzajów eventów.